

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DNR-70-169(21)/10/BZ

Warszawa, dnia 13 czerwca 2011 r.

DECYZJA NR DNR-1/42/2011

Na podstawie art. 67a § 1 pkt 3 w związku z art. 2 § 2 i 207 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60 z późn. zm), po przeprowadzeniu postępowania wszczętego w związku z wnioskiem przedsiębiorcy ADE LINE Spółka Akcyjna z siedzibą w Prusicach, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odmawia umorzenia kary pieniężnej, nałożonej decyzją nr DNR-1/25/2011 z dnia 23 marca 2011 r.

Uzasadnienie

Pismem z dnia 11 kwietnia 2011 r. przedsiębiorca ADE LINE Spółka Akcyjna z siedzibą w Prusicach, realizując obowiązki nałożone decyzją nr DNR-1/25/2011 z dnia 23 marca 2011 r. przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (UOKiK) dowody wycofania z rynku niespełniających wymagań bezpieczeństwa długopisów – papryk (wzór FLO 0670585, kod EAN 2000006881014) oraz długopisów – bagietek (wzór FLO 0670587, kod EAN 2000006881038). Przyznał, iż zgadza się z zasadnością całego rozstrzygnięcia. Jednocześnie, zwrócił się do organu nadzoru z prośbą o „wyjątkowe” odstąpienie od wykonania nałożonej kary pieniężnej.

Z uwagi na niejasności co do charakteru złożonego wniosku, pismem z dnia 29 kwietnia 2011 r. Prezes UOKiK wezwał przedsiębiorcę ADE LINE Spółka Akcyjna z siedzibą w Prusicach do wskazania, czy przedmiotowe pismo stanowi wniosek o ponowne rozpoznanie sprawy czy wniosek o umorzenie zaległości podatkowej.

W odpowiedzi na w/w pismo Prezesa UOKiK, pismem z dnia 9 maja 2011 r. przedsiębiorca ADE LINE Spółka Akcyjna z siedzibą w Prusicach (zwany dalej „stroną postępowania”) złożył pismo zatytułowane „wniosek o umorzenie” na podstawie art. 67a § 1 pkt 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60 z późn. zm). Przedmiotowy wniosek odnosił się do umorzenia w całości kary pieniężnej nałożonej na stronę postępowania decyzją Prezesa UOKiK nr DNR-1/25/2011 z dnia 23 marca 2011 r. W uzasadnieniu wniosku strona postępowania podniosła, iż znajduje się w trudnej sytuacji finansowej, spowodowanej zdarzeniami losowymi mającymi miejsce w 2010 r. (powódź, katastrofa samolotu prezydenckiego, zamrożenie przez banki limitów na akredytywy, wzrost kursu euro), co spowodowało spadek jej obrotów. Ponadto, strona postępowania podkreśliła, iż zasadniczym powodem złożonego wniosku dotyczącego umorzenia w całości kary pieniężnej wymierzonej przez Prezesa UOKiK decyzją nr DNR-1/25/2011 z dnia 23 marca 2011 r. jest konieczność złożenia w maju i czerwcu 2011 r. zamówień na towar, którego sprzedaż będzie miała miejsce w listopadzie i grudniu bieżącego roku, co wiąże się z jednoczesnym z uregulowaniem należności za zamówione produkty. Strona postępowania podkreśliła, iż z uwagi na trudną sytuację finansową nie jest na dzień dzisiejszy w stanie złożyć zamówień na towar, co w praktyce może oznaczać brak osiągnięcia przychodów i wygenerowania dochodu w 2011 r. Strona postępowania wyjaśniała, że z uwagi na kryzys gospodarczy współpracujące z nią banki zamroziły limity na akredytywy, w oparciu o które w latach poprzednich składane były zamówienia. Obecne limity pozwalają stronie postępowania jedynie na bieżące zamówienia i nie wystarczają na zakup towaru niezbędnego do osiągnięcia zakładanej na IV kwartał 2011 r. sprzedaży. Dodatkowo, strona postępowania wskazała, że w grudniu 2010 r. poniosła znaczne wydatki w związku z całkowitą zmianą kolekcji marki FLO z produktów giftowych na produkty praktyczne. Zwróciła uwagę na znaczny wzrost opłat czynszowych i eksploatacyjnych spowodowanych wzrostem kursu euro. Jednocześnie strona postępowania wskazała, iż podjęła skuteczne kroki zmierzające do redukcji bieżących kosztów (m.in. ograniczenie kosztów ogólnych zarządu, logistyki i zatrudniania, utworzenie magazynu centralnego). Na potwierdzenie ciężkiej sytuacji finansowej, strona postępowania przekazała sprawozdanie finansowe za rok obrotowy 2009 (zgodnie z oświadczeniem strony postępowania rok 2010 nie został jeszcze audytowany z uwagi na to, iż rok obrachunkowy obejmuje okres od 1 kwietnia do 31 marca) oraz zestawienie dynamiki sprzedaży marki FLO potwierdzające, że po zmianie wizerunku poczynszy od grudnia 2010 r. nastąpiła poprawa wyników finansowych.

W piśmie z dnia 20 maja 2011 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o przysługującym jej prawie do zapoznania się z aktami i prawie do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Strona postępowania nie skorzystała z przysługujących jej praw.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Decyzją nr DNR-1/25/2011 z dnia 23 marca 2011 r., wydaną na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275, z 2007 r. Nr 35, poz. 215, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 20, poz. 106 oraz z 2011 r., Nr 63, poz. 322), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej „Prezesem UOKiK”, nałożył na przedsiębiorcę ADE LINE Spółka Akcyjna z siedzibą w Prusicach karę pieniężną w wysokości 7 000 zł.

Zgodnie z art. 2 § 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60 z późn. zm.), jeżeli odrębne przepisy nie stanowią inaczej, przepisy działu III tej ustawy stosuje się również do opłat oraz niepodatkowych należności budżetu państwa, do których ustalenia lub określenia uprawnione są inne, niż wymienione w § 1 pkt 1 tego przepisu organy, tzn. organy podatkowe. W myśl art. 3 pkt 8 ordynacji podatkowej, przez niepodatkowe należności budżetowe należy rozumieć niebędące podatkami i opłatami należności stanowiące dochód budżetu państwa lub budżetu jednostek samorządu terytorialnego, wynikające ze stosunków publicznoprawnych.

Stosownie do art. 67a § 1 pkt 3 ordynacji podatkowej, organ może w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem podatnika lub interesem publicznym - na wniosek podatnika - umorzyć w całości lub w części zaległości podatkowe (w tym przypadku karę pieniężną). Z drugiej strony wskazać należy, iż w świetle orzecznictwa Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego *„sformułowanie art. 67a § 1 ordynacji podatkowej sprawia, że nawet wystąpienie ustawowych przesłanek nie obliguje organu podatkowego do zastosowania instytucji umorzenia w każdym przypadku”* (wyrok z dnia 24 listopada 2010 r., sygn. I S.A./Op166/10). Biorąc pod uwagę powyższe, decyzja o ewentualnym umorzeniu bądź odmowie umorzenia zaległości podatkowej wraz z odsetkami, wydana na podstawie art. 67a § 1 pkt 3 ordynacji podatkowej ma charakter uznaniowy, co oznacza, że do organu administracji państwowej należy wybór jednego z możliwych sposobów rozstrzygnięcia sprawy. Jednocześnie, organ jest związany wnioskiem strony postępowania w tym sensie, że nie może zastosować ulgi innej niż ta, o którą wnosi strona postępowania – w niniejszej

sprawie strona wyraźnie wskazała, że żąda umorzenia w całości nałożonej na nią kary. Umorzenie kary pieniężnej jest uzależnione od istnienia ważnego interesu składającego wniosek lub interesu publicznego. Analiza okoliczności podniesionych przez stronę postępowania pozwala uznać, że składając wniosek o umorzenie kary pieniężnej powołuje się na swój ważny interes. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, przesłanka "ważnego interesu podatnika" wymaga ustalenia sytuacji majątkowej podatnika, skutków ekonomicznych, jakie wystąpią w wyniku realizacji zobowiązania dla niego i jego rodziny.

Pojęcie ważnego interesu podatnika nie zostało zdefiniowane ustawowo, a zastosowane określenie ma charakter ogólny. W związku z powyższym, bardziej szczegółowej definicji należy poszukiwać w orzecznictwie sądowym, zgodnie z którym: *„ważnego interesu” podatnika nie można utożsamiać z jego subiektywnym odczuciem, przekonaniem o potrzebie skorzystania z ulgi, w tym spowodowanym dolegliwością płacenia podatków”* (I SA/Kr 696/09).

W ocenie Prezesa UOKiK, przedsiębiorca ADE LINE Spółka Akcyjna z siedzibą w Prusicach nie wykazał w sposób dostateczny, iż nie jest w stanie zapłacić kary pieniężnej nałożonej na niego decyzją Prezesa UOKiK nr DNR-1/25/2011 z dnia 23 marca 2011 r. Zasadniczym uzasadnieniem dla złożonego wniosku, jakie wskazał przedsiębiorca będący stroną postępowania była *„(...)konieczność wcześniejszego złożenia zamówień na towar, którego sprzedaż będzie miała miejsce głównie w listopadzie i grudniu(...)”*. Ponadto, strona postępowania we wniosku z dnia 9 maja 2010 r. wskazała, iż trudna sytuacja finansowa, a w konsekwencji także spadek obrotów, spowodowana jest w znacznej mierze zdarzeniami, na które nie miała wpływu. Wśród wymienionych przez stronę postępowania czynników, które miały wpływ na osiągnięte przez nią wyniki finansowe, znalazło się zamrożenie przez banki limitów na akredytywy z powodu kryzysu gospodarczego, powódź, katastrofa samolotu prezydenckiego i spadek kursu euro. Na poparcie swoich twierdzeń strona postępowania przedstawiła Prezesowi UOKiK dowody w postaci sprawozdania finansowego za rok obrotowy 2009 oraz zestawienie dynamiki sprzedaży marki FLO potwierdzające, że po zmianie wizerunku począwszy od grudnia 2010 r. nastąpiła poprawa wyników finansowych.

Biorąc pod uwagę wskazany we wniosku z dnia 9 maja 2011 r. ważny interes strony postępowania stwierdzić należy, iż podnoszone argumenty nie zasługują na uwzględnienie. Trudna sytuacja materialna strony postępowania sama w sobie nie może być uznana za przesłankę umożliwiającą zastosowanie wnioskowanej ulgi, a tym bardziej nie można jej utożsamiać z ważnym interesem podatnika. W przeciwnym razie prowadziłoby to do paradoksalnej sytuacji. Zawsze bowiem ulga w zapłacie zobowiązania podatkowego jest w

interesie podatnika. W rezultacie każdy podatnik znajdujący się w trudnej sytuacji majątkowej spełniałby przesłankę przyznania ulgi. Dlatego ważne jest wykazanie nadzwyczajności tej sytuacji, w której podatnik znalazł się niezależnie od swojego postępowania. Przy rozpatrywaniu tej sprawy Prezes UOKiK rozważył ważny interes podatnika i uznał, że nie przemawia on za umorzeniem zaległości podatkowej. Zdarzenia wskazane przez stronę postępowania faktycznie mają charakter sytuacji losowych, ale strona nie udowodniła, iż miały one bezpośrednie oddziaływanie na jej ciężką sytuację finansową. Z przekazanych przez stronę postępowania dowodów nie można tego wywieść zwłaszcza, że przedstawione sprawozdanie dotyczy roku obrotowego 2009, a nie 2010, kiedy nastąpiło zdarzenie powodujące nałożenie na stronę kary pieniężnej, tj. wprowadzenie na rynek niebezpiecznych długopisów. Interes wskazany przez stronę postępowania stanowi jej indywidualne przekonanie o potrzebie skorzystania z ulgi, które spowodowała dolegliwość uiszczenia kary pieniężnej wymierzonej przez Prezesa UOKiK za świadome wprowadzenie na rynek niespełniających ogólnych wymagań bezpieczeństwa produktów. Warto podkreślić, iż w piśmie z dnia 11 kwietnia 2011 r., w którym zawarto prośbę o odstąpienie od wykonania kary pieniężnej, strona postępowania zgodziła się z zasadnością rozstrzygnięcia zawartego w decyzji Prezesa UOKiK nr DNR-1/25/2011 z dnia 23 marca 2011 r. i nie kwestionowała faktu naruszenia przez siebie przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Dokonując analizy wskazanego przez stronę postępowania ważnego interesu w uzyskaniu umorzenia zaległości podatkowej, Prezes UOKiK uznał, iż podane przez stronę postępowania argumenty nie uniemożliwiają wywiązania się z ciążących na niej względem Skarbu Państwa obowiązków, które mogą być zaspokojone bez umarzania kary pieniężnej przez Prezesa UOKiK tym bardziej, iż zaległość podatkowa obciążająca stronę nie jest wygórowana w stosunku do kar wymierzanych za wprowadzenie na rynek produktu niebezpiecznego, a sama strona postępowania we wniosku o umorzenie wskazuje, iż po zmianie wizerunku w grudniu 2010 r. sklepy FLO zaczynają poprawiać swoje wyniki.

Warto podkreślić, iż w niniejszej sprawie organ nadzoru zobowiązany był również do uwzględnienia uzasadnionego interesu publicznego, stanowiącego przeciwwagę dla interesu indywidualnego podatnika. Podkreślić należy, iż interesem publicznym w niniejszej sprawie jest zdrowie i życie obywateli, którzy poprzez używanie produktów byli narażeni na niebezpieczeństwo wyrządzenia znacznej szkody lub spowodowania trudnych do odwrócenia skutków. W tym wypadku, przejściowe trudności finansowe strony postępowania nie uzasadniają umorzenia zaległości podatkowej wymierzonej przez Prezesa UOKiK za

świadome wprowadzenie na rynek produktów niebezpiecznych, na czym mogło ucierpieć dobro obywateli.

Ponadto, z informacji i dowodów przekazanych przez stronę postępowania nie wynika, aby zaprzestała ona działalności gospodarczej a jedynie, że pogorszeniu uległa jej sytuacja materialna. Niepowodzenia działalności gospodarczej nie mogą jednak skutkować obowiązkiem umorzenia zaległości podatkowej wraz z odsetkami za zwłokę. Każdy obywatel, rozpoczynając działalność gospodarczą, powinien bowiem podejmować decyzje w sposób przemyślany i zgodny z prawem. Jak stwierdził Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku w wyroku z dnia 21 maja 2008 r., sygn. I SA/Gd 645/07; *„nie można przerzucać konsekwencji działania podmiotu, który jest profesjonalistą, na państwo i społeczeństwo”*. Strona postępowania jest profesjonalistą, powinna być więc świadoma, że wprowadzane przez nią na rynek produkty nie są bezpieczne oraz że ich sprzedaż pociąga za sobą określone konsekwencje prawne, takie jak konieczność zapłacenia kary pieniężnej. Wobec powyższego organ nadzoru stoi na stanowisku, iż nie powinien premiować strony postępowania umorzeniem zaległości podatkowej zwłaszcza w sytuacji, gdy poprzez swoje działania, polegające wprowadzeniu na rynek niebezpiecznych produktów oraz późniejszym świadomym wprowadzeniu ich na rynek już w trakcie trwania postępowania administracyjnego, doprowadziła do powstania zaległości w postaci nałożonej na nią kary pieniężnej. Należy również podkreślić, że wprowadzając na rynek długopisy – papryki (wzór FLO 0670585, kod EAN 2000006881014) oraz długopisy - bagietki (wzór FLO 0670587, kod EAN 2000006881038) strona postępowania osiągnęła z ich sprzedaży określoną korzyść majątkową.

Prezes UOKiK, zgodnie z art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów, jest organem sprawującym nadzór nad ogólnym bezpieczeństwem produktów i nie został wyposażony w narzędzia umożliwiające ustalenie sytuacji finansowej strony postępowania, musi przy ustalaniu ważnego interesu podatnika polegać na materiałach przekazanych przez stronę. W związku z powyższym, to na stronie postępowania ciąży obowiązek uprawdopodobnienia wystąpienia przesłanek zastosowania ulgi podatkowej. Wskazanie przez stronę postępowania okoliczności wpływających negatywnie na poziom jej płynności finansowej, tj. spadku obrotów, konieczności złożenia w maju i czerwcu 2011 r. zamówień na towar, wydatków w związku z całkowitą zmianą kolekcji marki FLO, wzrostu opłat czynszowych i eksploatacyjnych - jako przemawiających za umorzeniem zaległości podatkowej - nie może być uznane za ważny interes podatnika, gdyż zgodnie z wyrokiem NSA z dnia 18 kwietnia 2003 r. *„niepowodzenie finansowe*

działalności gospodarczej nie może skutkować obowiązkiem rozłożenia zaległości podatkowej na raty (wyrok NSA z dnia 18 kwietnia 2003 r. III SA 2040/01), tym bardziej więc nie może spowodować anulowania kary pieniężnej. Podkreślić trzeba, iż organ podatkowy musi mieć na uwadze i to, że między innymi względy społeczne wymagają również, żeby zobowiązanie podatkowe było realizowane, a podatnik pochnie nie był z nich zwalniany (I SA/Ka 577/00, niepubl.). Zgodnie z przywołanym orzeczeniem, Prezes UOKiK w trakcie postępowania w sprawie umorzenia kary pieniężnej musi uwzględnić nie tylko interes strony postępowania, ale także charakter, jaki ma kara wymierzona w trakcie postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa kwestionowanego produktów, tj. długopisów – papryk (wzór FLO 0670585, kod EAN 2000006881014) oraz długopisów - bagietek (wzór FLO 0670587, kod EAN 2000006881038). Głównym celem kary pieniężnej, nałożonej na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, było w tym przypadku poniesienie dolegliwości przez stronę postępowania za narażenie konsumentów na ryzyko utraty życia lub zdrowia wskutek świadomego wprowadzenia na rynek produktu niespełniającego ogólnych wymagań bezpieczeństwa. Nałożenie kary pieniężnej na stronę postępowania było szczególnie zasadne, bowiem pomimo uzyskania informacji, że długopisy są imitacjami produktów spożywczych, które nie spełniają ogólnych wymagań bezpieczeństwa, nie podjęła niezwłocznej współpracy z Prezesem UOKiK i nadal wprowadzała kwestionowane długopisy na rynek, mając świadomość poważnych zagrożeń, jakie groziły konsumentom z ich strony oraz dysponując wiedzą na temat niespełnienia przez nie ogólnych wymagań bezpieczeństwa.

W przypadku decyzji uznaniowych organ musi kierować się nie subiektywnym odczuciem strony postępowania o potrzebie skorzystania z tej możliwości, ale również brać pod uwagę względy społeczne, które wymagają, aby nakładane przez Prezesa UOKiK kary były egzekwowane, a przedsiębiorcy nie byli z nich pochnie zwalniani – kary mają bowiem oddziaływać nie tylko represyjnie na konkretnego przedsiębiorcę, ale i przynosić skutek prewencyjny – mają oddziaływać również na innych przedsiębiorców.

Biorąc pod uwagę powyższe, umorzenie w całości kary pieniężnej należy uznać za nieuzasadnione. W związku z powyższym, Prezes UOKiK orzekł jak w sentencji.

Pouczenie:

Na podstawie art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, w związku z art. 26 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, od niniejszej decyzji stronie nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z niniejszej decyzji może, w

terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

z up. Prezesa Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
Małgorzata Kozak
Wiceprezes

Otrzymuje:

ADE LINE S.A.
ul. Polna 14
55-110 Prusice